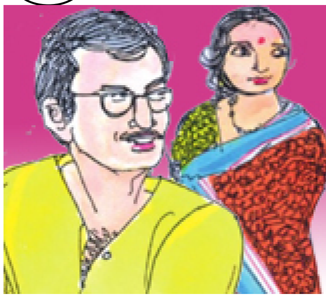

స్వాతి వాన కోసం

– పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఊళ్ళోనే ఉన్నా శెలవు రోజుల్లో కూడా తమ ఇంటికి రాని కూతుర్నీ, అల్లుడ్నీ చూసేందుకు ఒక ఆదివారం పంకజం, ఆదిశేషు బయలుదేరారు. హరిప్రసాద్‌కి స్పెషల్ క్లాసు ఉండడంతో అక్కని చూసేందుకు వెళ్ళలేకపోతున్నందుకు చాలా బాధపడిపోయాడు.

"ఎందుకురా అంత బాధపడతావు. క్లాసు అయ్యాక, సైకిలుంది కదా అటునుండి అటు రావడానికి. ఎంతసేపు పడుతుంది. వచ్చెయ్యి. నువ్వు వచ్చేదాకా మేము అక్కడే ఉంటాం" అన్నాడు ఆదిశేషు సలహా ఇస్తున్నట్లుగా.

"అవున్రా, బాచీ కూడా వస్తాడు కదా క్లాసుకి ఇద్దరూ కలిసి వచ్చేయండి" అంది పంకజం.

ఆ మాటలు వింటూనే ఉత్సాహంగా తలూపాడు హరిప్రసాద్.

వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి బట్టలు ఉతుకుతోంది జానకి.

చిక్కిపోయి కళ్ళల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకున్నట్లున్న కూతుర్ని చూసి ఆదిశేషు, పంకజం నివ్వెరపోయారు.

తల్లిదండ్రులను చూడడంతోనే చేస్తున్న పని వదిలి సంబరంగా ఎదురువెళ్ళింది జానకి.

"ఏమిటమ్మా బొత్తిగా ఇలా అయిపోయావు?" అంది పంకజం ఆర్తిగా కూతురి భుజం చుట్టూ చేయి వేసి దగ్గరగా పొదుపుకుంటూ.

తల్లి మాటలు ఎవరైనా విన్నారేమోనని కంగారుగా చుట్టూ చూస్తూ "నాకేం బాగానే ఉన్నాను. ఉండండి, కాఫీ తెస్తాను" అంటూ వంటింట్లోకి నడిచింది జానకి.

శంకర్రావు కూడా ఎంతో ఉత్సాహంగా పలకరించాడు వాళ్ళను.

కూతురి వెనుకే వంటింట్లోకి వెళ్ళిన పంకజం "ఏమిటే ఇలా అయిపోయావ్?" అంది బాధగా.

"అబ్బా, ఊరుకో అమ్మా నాకేం కాలేదు. నేను బాగానే ఉన్నాను. నువ్విలా అడగడం మామయ్య వింటే చాలా బాధపడతారు" అంది జానకి విసుగ్గా తల్లివంక చూస్తూ.

మామగారి మనసు నొచ్చుకోకూడదని ఆలోచిస్తున్న కూతురి తీరు చూశాక ఇంకేం అనలేకపోయింది పంకజం.

జానకి అందరికీ కాఫీలు కలిపి గ్లాసుల్లో పోసి ట్రేలో పెట్టుకుని తీసుకువచ్చింది.

శంకర్రావు కాఫీగ్లాసు అందుకుంటూ, "జానకి కాఫీ చాలా అద్భుతంగా చేస్తుంది బావా తనమూలంగా నేను కాఫీ ఉదయంపూట రెండోసారి తాగడం అలవాటు చేసుకున్నాను తెలుసా!" అన్నాడు.

"అవును. జానకి చేతుల్తో ఏది చేసినా కమ్మగానే ఉంటుంది" అన్నాడు ఆదిశేషు మురిపెంగా చూస్తూ.

"అవును కదా, అయితే ఈ పూట మీరిక్కడే ఉండంది నాన్నా. చిటికెలో వంట చేసేస్తాను. అందరం కలిసి భోజనం చేసి చాలారోజులైంది" అంది జానకి మారాం చేస్తున్నట్లుగా.

"బావుందే నువ్వు రావలసింది పోయి మేమే వచ్చామిక్కడికి. నీకు ఉన్నపని చాలక ఇదో అదనపు భారమా? అయినా నేను వంట చేసే వచ్చాను" అంది పంకజం వారిస్తున్నట్లుగా.

వెంటనే ఆదిశేషు అన్నాడు "మీ అమ్మ పెద్దగా వంటేం చేయలేదమ్మా. నీకిష్టమని బొబ్బట్లూ, పులిహోర చేసి ఆ కేరేజిలో పెట్టుకొచ్చింది. కొంచెం ఇంట్లో ఉంచిందంతే"

"ఇంకేం హాయిగా అందరం కలిసి తినేద్దాం" అంది జానకి ఉత్సాహంగా.

పంకజానికి మొహమాటంగా అనిపించడంతో కోపంగా ఆదిశేషు వంక చూసింది. ఈయనకేమీ తెలియదు అన్నట్టు. అది గమనించిన శంకర్రావు తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ "ఇంతకాలమైనా నీలో ఏ మార్పూ లేదమ్మా. పార్వతి ఉన్నప్పుడు ఇలాగే చేసేదానివి. ఇప్పుడు జానకి దగ్గరకూడా ఇదే తంతు నీది. మనమేమైనా పరాయివాళ్ళమా ఇలా మొహమాట పడేందుకు. జానకి అన్నట్లు అందరం కలిసి తింటే ఎంత బాగుంటుందని?" అన్నాడు.

ఆ మాటలతో ఇంకేం అనలేక కూతురు వెనకే వంటింట్లోకి నడిచింది పంకజం.

తల్లి తెచ్చిన కేరేజి విప్పి వాసన చూస్తూ "అబ్బ, ఎంత కమ్మటి వాసన వస్తోందో. బాచీకి బొబ్బట్లంటే చాలా ఇష్టమమ్మా. కానీ చేయడానికి నాకే కుదరడంలేదు" అంది సంబరంగా.

"బాగుందే నేను నీకోసం ఆలోచిస్తే నువ్వు బాచీకోసం చూస్తున్నావా? అప్పుడే ఎంత ఆరిందాతనం వచ్చిందే నీకు" అంది పంకజం కూతురివంక మురిపెంగా చూస్తూ.

"పోమ్మా నువ్వెప్పుడూ ఇంతే" అంటూ ముద్దుగా విసుక్కుంటూ తిరిగి కేరేజి సర్దేసింది జానకి.

"సరే, నువ్వెళ్ళి ఆ బట్టలపని చూడు. నేనీ వంట సంగతి చూస్తాను" అంది పంకజం

"సరేనమ్మా" అంటూ ఏమేం చేయాలో తల్లికి చెప్పి వెళ్ళిపోయింది జానకి బట్టలు ఉతికేందుకు.

భోజనాల టైముకి స్పెషల్ క్లాసుకి వెళ్ళిన హరీ, భాస్కర్‌లు ఇంటికి వచ్చేశారు.

చేసిన వంటకాలన్నీ మధ్యలో పెట్టుకుని అందరూ గుండ్రంగా కూర్చుని భోజనాలకు ఉపక్రమించారు.

శంకర్రావుకి చిన్న చిన్న గిన్నెల్లో కూర, సాంబారు, పెరుగూ అన్నాలు విడివిడిగా కలిపి స్పూన్ వేసింది. మరో చిన్నగిన్నెలో బొబ్బట్లు చిన్న చిన్న ముక్కలుగా తుంచి నెయ్యి వేసి, ఫోర్క్ వేసింది. పులిహోర కూడా మరో చిన్నగిన్నెలో వేసి అన్నీ కలిపి ఒక పళ్ళెంలో పెట్టి అతడి ముందుంచింది జానకి.

కోడలు చేసిన ఏర్పాట్లు చూసి ప్రశంసగా చూశాడు శంకర్రావు ఆదిశేషు కూడా మెచ్చుకుంటున్నట్లుగా కూతురివంక చూశాడు.

ఏ పని చేసినా పద్ధతి ప్రకారం ఎంతో నేర్పుగా చేసే భార్య అంటే రామచంద్రకు ఎప్పుడూ అపురూపంగానే ఉంటుంది.

సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వంటకాల రుచిని మెచ్చుకుంటూ అందరూ తృప్తిగా భోజనం చేశారు. సాయంత్రం వరకూ ఉండి ఆదిశేషూ, పంకజం, హరిప్రసాద్ వెళ్ళిపోయారు.

వెళ్ళేముందు జానకి చేతులు పట్టుకుని "అక్కా వచ్చే ఆదివారం ఇంటికి రావా? నువ్వు లేక నాకసలేం బాగుండడంలేదు. చాలా దిగులుగా ఉంటోంది" అన్నాడు హరిప్రసాద్ బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా.

"పోనీ నువ్వు కూడా ఇక్కడికి వచ్చేయకూడదా హరీ. చక్కగా ఇద్దరం కలిసి చదువుకుందాం" అన్నాడు భాస్కర్ ఉత్సాహంగా.

"అవును ఇదేదో చాలా బాగుంది. బాచీ అన్నట్లు ఇద్దరూ కలిసి చదువుకోవచ్చు. తెలియనివి ఏమైనా ఉంటే రామంగానీ, జానకిగానీ చెప్తారు" అన్నాడు శంకర్రావు చిన్నకొడుకు మాట బలపరుస్తూ.

"బాగుందన్నయ్యా మీరంటున్నది పిల్లలిద్దరూ లేకుండా మేమెలా ఉండాలి అక్కడ?" అంది పంకజం బేలగా చూస్తూ.

తల్లి బాధను అర్థం చేసుకున్న జానకి, "ఇప్పటి నుండే అయితే అమ్మ బెంగ పెట్టేసుకుంటుంది మామయ్యా ఉన్న ఊరేకదా, వస్తూపోతూ ఉంటే సరిపోతుంది. పరీక్షల టైము దగ్గరపడ్డాక వాడు రానన్నా, బలవంతానా లాక్కొచ్చి రెండు మూడు నెలలు ఇక్కడే ఉంచుదాం" అంది.

"అయితే అక్కా, వచ్చే ఆదివారం నువ్వు తప్పకుండా వస్తావుగా ఇంటికి?" అన్నాడు హరిప్రసాద్ ఆశగా జానకి వంక చూస్తూ.

"ఏరా, మీ అక్కేగానీ, నేను రావద్దా?" అన్నాడు రామచంద్ర ఆటపట్టిస్తున్నట్లుగా.

ఆ మాట వింటూనే మతాబులా వెలిగిపోయింది హరిప్రసాద్ ముఖం. "రండి బావా, మీరంతా వస్తే మహదానందం నాకు" అన్నాడు సంబరంగా.

"అవును, హరి చెప్పినట్లు మీరు నలుగురూ కలిసి వచ్చేవారి యం.వి.పి వచ్చేయండి" అన్నాడు ఆదిశేషు.

"నేనెందుకులే బావా. పిల్లలు వస్తారులే" అన్నాడు శంకర్రావు మొహమాటంగా.

"అదేం మాటన్నయ్యా అందరం కలిసి ఉంటే సరదాగా ఉంటుందని నువ్వే అన్నావు కదా ఏం మాట్లాడకుండా కలిసి రండి" అంది పంకజం నవ్వుతూ.

"వస్తాములే అత్తయ్యా కాకపోతే నాకు బిర్యానీ చేసిపెట్టాలి" అన్నాడు భాస్కర్ డిమాండ్ చేస్తున్నట్లుగా.

"హోరి భడవా" అంటూ మేనల్లుడి భుజం తట్టాడు ఆదిశేషు.

అన్నట్లుగానే మరుసటి ఆదివారం అంతా కలిసి ఆదిశేషు ఇంటికి వెళ్ళారు.

వాళ్ళు వెళ్ళేసరికే వంటంతా ముగించేసింది పంకజం.

పెద్దవాళ్ళు ముగ్గురూ ముచ్చట్లలో పడితే జానకీ, రామచంద్రా, హరీ, భాస్కర్‌లు కేరమ్స్ ఆడుకుంటూ గడిపేశారు.

అందరూ కలిసి సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనాలు చేశారు.

మర్నాడు రాఖీపూర్ణిమ కావడంతో జానకిని అక్కడే ఉండిపొమ్మని పట్టుపట్టాడు హరిప్రసాద్.

"నేనిక్కడ ఉండిపోతే ఎలారా? అక్కడ వాళ్ళకి చాలా ఇబ్బందికదూ?" అంది జానకి ఇబ్బందిగా చూస్తూ.

జానకి సందిగ్ధాన్ని గమనించిన రామచంద్ర "ఫర్వాలేదు ఉండు జానకీ. వాడు నీకోసం బాగా బెంగపెట్టేసుకున్నాడు. రేపు ఎలాగూ శెలవే కదా నేను మేనేజ్ చేస్తాలే" అన్నాడు.

"పర్లేదు ఉండమ్మా. వాళ్ళకి కూడా ఏవో ఆశలు ఉంటాయి కదా నీమీద" అన్నాడు శంకర్రావు చిరునవ్వుతో.

అయిష్టంగానే ఉండిపోయింది జానకి అక్కడ.

వాళ్ళు వెళ్ళాక హరిప్రసాద్ రెండు చేతులతో జానకిని చుట్టేస్తూ "అక్కా, నువ్విక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయి ఎన్నో యుగాలయినట్లుంది నాకు" అంటూ జానకిని లాక్కెళ్ళి ఉయ్యాల్లో కూర్చోబెట్టి ఆమె ఒడిలో తలదాచుకున్నాడు చెమరిస్తున్న కళ్ళను దాచుకునేందుకు.

"అరే ఏమిట్రా ఇది, ఆడపిల్లలా" అంటూ అతడి కళ్ళు తుడిచి తల నిమురుతూ ఉండిపోయింది జానకి.

ఆ రాత్రంతా అక్కాతమ్ముళ్ళిద్దరూ ఎడతెగకుండా కబుర్లు చెప్పుకుంటూనే ఉన్నారు. మధ్య మధ్యలో పంకజం "పడుకోండ్రా ఇక" అంటూ మందలిస్తున్నా పట్టించుకోలేదు ఇద్దరూ.

పెళ్ళయ్యాక రామచంద్రా, జానకీ మొదటిసారి విడిగా ఉన్నది ఆ రోజే. తమ్ముడితో కబుర్లలో పడి జానకి అంతగా బాధపడలేదుగానీ, రామచంద్ర మాత్రం జానకినే తలచుకుంటూ ఆ రాత్రి నిద్రకు దూరమయ్యాడు.

మరునాడు సాయంత్రం కూతుర్ని ఆదిశేషు దిగబెట్టి వచ్చేశాడు డాబాగార్డెన్స్‌లోని వాళ్ళింటి దగ్గర.

తిరిగి రొటీన్‌లో పడిపోయారు అంతా.

రోజులు నిమిషాల్లా గడిచిపోతున్నాయి.

హరిప్రసాద్, భాస్కర్ టెంత్ మంచి మార్కులతో పాసయ్యారు. ఇద్దరూ క్రిష్నా కాలేజిలో ఇంటర్‌లో జాయిన్ అయ్యారు, సి.ఈ.సి గ్రూప్ తీసుకుని.

ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇద్దరూ కలిసి వెళుతూండటంతో వాళ్ళిద్దరికీ "జంటకవులు" అని నిక్‌నేమ్ పెట్టి పిలవసాగారు అంతా.

జానకి స్కూల్లో ఉద్యోగం మానేసి ఎం.ఏకి సీరియస్‌గా ప్రిపేర్ అవసాగింది.

ఫస్ట్ ఇయర్ పరీక్షలు రాసి మంచి మార్కులతో పాసయింది. సెకండ్ ఇయర్ పరిక్షలకు ప్రిపేర్ అవుతూండగా అనుకోని అవాంతరం వచ్చిపడింది జానకి చదువుకి.

జానకి నెల తప్పి వేవిళ్ళతో చిక్కి సగమయింది. చదువు మాట దేముడెరుగు. ఇంట్లో పనీపాటలు చేసుకునేందుకు కూడా బొత్తిగా ఓపికలేని పరిస్థితి కావడంతో తప్పనిసరై చదువుకు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టవలసి వచ్చింది.

ఆదిశేషు, పంకజం వచ్చి జానకిని తమతో తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. అదే సమయంలో రామచంద్రకి చిట్టివలస నుండి నక్కవానిపాలెంలో ఉన్న ఎలిమెంటరీ స్కూల్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ కావడంతో కొంతలో కొంత ఊరటగా అనిపించింది అందరికీ.

చిట్టవలస వెళ్ళి వచ్చే ట్రావెలింగ్ టైమ్ కలిసిరావడం వలన జానకి పుట్టింటికి వెళ్ళినా ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా ఇంటిపనులు భాస్కర్ సాయంతో మేనేజ్ చేసుకోసాగాడు రామచంద్ర.

భాస్కర్ రెండు మూడురోజులకు ఒకసారైనా హరితోపాటు యం.వి.పి వెళ్ళి వదినగారిని చూసి వచ్చేవాడు. అలా వచ్చిననాడు ఇంట్లో ఆ విశేషాలన్నీ ఏకరువు పెట్టేవాడు.

ప్రతీ ఆదివారం తండ్రినీ, తమ్ముడినీ తీసుకుని రామచంద్ర యం.వి.పి వెళ్ళి అక్కడే భోజనం చేసి ఆ రోజంతా గడిపి వచ్చేవాడు.

మొదట్లో అలా అక్కడికి వెళ్ళేందుకు శంకర్రావు మొహమాటపడినా ఆదిశేషు, పంకజం పట్టుబట్టి అలా వచ్చేలా చేయగలిగారు.

రోజులు ఆనందంగా గడిచిపోతున్నాయి అందరికీ.

ఇంటర్ పరీక్షా ఫలితాలు వెలువడ్డాయి. భాస్కర్, హరిప్రసాద్‌లు ఫస్ట్‌క్లాస్‌లో పాసయ్యారు. ఆ రెండు కుటుంబాల్లోనూ ఆనందం వెల్లివిరిసింది.

జానకి నెలలు నిండి పండంటి బాబును ప్రసవించింది. బాబును చూసుకుని పడిన శ్రమంతా మరిచిపోయింది జానకి. రామచంద్ర ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు.

చక్కని రూపు రేఖలతో ముమ్మూర్తులా జానకిలా ఉన్న బాబుని చూసి మురిసిపోయారు ఆదిశేషు, పంకజాలు.

"తల్లి పోలికలు మగపిల్లలకు వస్తే అదృష్టమని నాన్నగారు అన్నారు. మరి వీడెంత గొప్పవాడవుతాడో చూడాలి" అన్నాడు రామచంద్ర పసివాడి బుగ్గలు సున్నితంగా తాకి.

ఆ మాటలు విని జానకి మురిపెంగా నవ్వేసింది.

"వీడు కడుపున పడ్డాక చాలా విసుక్కున్నాను. నా చదువు ఆగిపోయిందని. కానీ వీడిని చూశాక చిత్రంగా ఆ బాధ కొంచెం కూడా లేదు" అంది జానకి పసివాడిని గుండెలకు హత్తుకుంటూ.

"అదేనమ్మా మాతృత్వంలోని కమ్మదనం" అంది పంకజం.

సుఖప్రసవం కావడంతోనే మూడోరోజునే జానకిని హాస్పటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ చేశారు.

శెలవలే కావడంతో హరిప్రసాద్, భాస్కర్‌లు జానకి మంచం చుట్టూనే తిరగసాగారు.

పసివాడు ఏ కొంచెం ఏడ్చినా ఇద్దరూ కలిసి జానకిని కంగారు పెట్టసాగారు.

వాళ్ళ కేకలు విని చేస్తున్న పని పక్కన పెట్టి ఏం జరిగిందోనని కంగారుగా జానకి దగ్గరకు వచ్చేది పంకజం. తీరా వచ్చాక "ఈ కాస్తదానికే ఇంత హంగామా చేస్తున్నారా?" అంటూ ఇద్దర్నీ తరుముకుంటూ బయటకు తీసుకువచ్చేది పంకజం.

ఆమె అటు వెళ్ళగానే వాళ్ళిద్దరూ తిరిగి బాబు దగ్గరకు చేరేవాళ్ళు.

చాలా సంవత్సరాల తర్వాత రెండు కుటుంబాల మధ్యన వెలసిన ఆ పసివాడు అందరి మనసులనూ కొల్లగొట్టేశాడు.

ఎప్పుడూ రాననే శంకర్రావు కూడా వీలైనప్పుడల్లా కొడుకుతో కలిసి వచ్చి కోడలినీ, మనవడినీ చూసి వెళ్తున్నాడు. వెళ్ళేటప్పుడు బాబుని జాగ్రత్తగా చూచుకొమ్మని అందరికీ జాగ్రత్తలు చెపుతూ ఉంటాడు.

"అసలు కంటే వడ్డీ ముద్దని అంటారు బావా. చూడు నీ మనవడు నిన్నెలా లాక్కొస్తున్నాడో ఇక్కడికి" అంటూ హాస్యం ఆడేవాడు ఆదిశేషు, శంకర్రావుని.

పదకొండో రోజున బాలసారె జరిపి బాబుకి "రవికిరణ్" అని పేరు పెట్టారు.

మూడో నెల రాగానే జానకిని తీసుకెళ్ళిపోయాడు రామచంద్రం.

ఓ పదిరోజులపాటు పంకజం, జానకి దగ్గర ఉండి, తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలన్నీ చెప్పి ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

బాబు ఆలనాపాలనతోనూ, ఇంటిపనులతోనూ పూర్తిగా బిజీ అయిపోయిన జానకి ఎం.ఏ పూర్తిచేసే పనిని పూర్తిగా పక్కన పెట్టేసింది.

రవికిరణ్‌తో ఇంట్లో అందరికీ కాలక్షేపం అయిపోతోంది. ఆదిశేషూ, పంకజాలు మనవడికోసం జానకి ఇంటికి వస్తూనే ఉన్నారు. హరిప్రసాద్ మకాం ఇంచుమించు అక్కగారి ఇంట్లోనే అయిపోయింది.

రామచంద్ర ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ ఎంతో బుద్ధిమంతుడిలా మసలే హరిప్రసాద్ అతడు గుమ్మం దాటగానే భాస్కర్‌ని కలుపుకుని ఇల్లు పీకి పందిరేసేవాడు. పసివాడ్ని భుజాల మీదకు ఎత్తుకుని పోటీలు పడి మోస్తూ ఇల్లంతా తిప్పేవారు ఇద్దరూ కలిసి.

శంకర్రావు ముచ్చటగా ఇదంతా చూసి మురిసేవాడేకానీ, ఎందుకలా అల్లరి చేస్తారని వాళ్ళని మందలించేవాడు కాదు. పని తెమలక జానకే ఎప్పుడైనా వాళ్ళని విసుక్కునేది.

"అమ్మ తిట్లు కూడా దీవెనలతో సమానమట. కనుక నీ తిట్లు కూడా మాకు పొగడ్తల్లాగే ఉన్నాయి" అని అంటున్న వాళ్ళ మాటలు విని అంత చిరాకునీ మర్చిపోయి నవ్వేసేది జానకి.

అలా ఆడుతూ, పాడుతూ భాస్కర్, హరిప్రసాద్‌లు బి.కాం డిగ్రీ పూర్తిచేశారు.

స్టేట్ బ్యాంక్‌లో ఉద్యోగాల కోసం నోటిఫికేషన్ పడడంతో హరిప్రసాద్ అప్లయ్ చేశాడు.

"అన్నయ్యా, నేను కూడా హరితోపాటు బాంక్ టెస్టులు రాస్తాను" అన్నాడు భాస్కర్.

''ఏరా, డిగ్రీతోనే చదువుకు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టేస్తావా? నాన్నా, నేనూ నిన్ను మెడిసిన్‌గానీ, ఇంజనీరింగ్ కానీ చదివించాలనుకున్నాము. అవేవీ వద్దని ఆ హరిగాడితో ముడిపెట్టుకుని బి.కాం చేశావు. పోనీ పి.జి అయినా చేసి మంచి పొజిషన్‌కి వెళ్తావనుకుంటే చదువుంతటితో సరిపెట్టేస్తానంటున్నావు. ఏరా నువ్విప్పుడు ఉద్యోగం చేసి గడిస్తేగానీ ఇల్లు గడవని పరిస్థితి ఏమైనా వచ్చిందా మనకు?'' అన్నాడు రామచంద్ర మందలిస్తున్నట్లుగా.

''అదేంటన్నయ్యా అలా అంటున్నావు. ఉద్యోగాలు దొరకడం కష్టంగా ఉన్న ఈ రోజుల్లో వచ్చిన అవకాశాలను అందిపుచ్చుకోవాలి కదన్నయ్యా. ఏం? బ్యాంకులో జాబ్ రావడం అనేది ఏమైనా చిన్న విషయం అనుకుంటున్నావా నువ్వు? ఏమో, అదృష్టం బాగుండి మాకు జాబ్ గానీ వస్తే ఇందులో మాత్రం పైకి ఎదిగే ఛాన్సులు లేవంటావా? అదీగాక హరికీ, నాకూ కంపేటబులిటీ బాగా కుదిరింది. ఇద్దరం కలిసి కంబైండ్ స్టడీ చేస్తే ఖచ్చితంగా ఏదైనా సాధించి తీరతాం'' అన్నాడు భాస్కర్ ధీమా వ్యక్తం చేస్తూ.

''చిన్నాడంత కాన్ఫిడెంటుగా చెప్తూ ఉంటే ఎందుకురా వాడినలా డిస్కరైజ్ చేస్తావు? వాడి ప్రయత్నమేదో వాడిని చేయనీయరాదా?'' అన్నాడు శంకర్రావు.

''అదికాదు నాన్నా, ఇప్పటినుండే వాడు సంపాదించాలంటారా? నిండా ఇరవై ఏళ్ళయినా లేవు వాడికి'' అన్నాడు రామచంద్ర.

''అయితే ఏమైందిరా, టెస్టులు రాసినంత మాత్రాన వెంటనే ఉద్యోగం వస్తుందా, ఏమిటి? లేనిపోని ఆలోచనలతో ఊరికే వర్రీకాకు. ఏదో సరదా పడుతున్నాడుగా వెళ్ళనీ'' అన్నాడు శంకర్రావు.

తండ్రి అలా అనేసరికి ఇంకేం మాట్లాడలేకపోయాడు రామచంద్ర.

భాస్కర్, హరిప్రసాద్ కలిసి చాలా సీరియస్‌గా ప్రిపేర్ అవ్వడమే కాక ఇద్దరూ టెస్ట్ రాసి పాసయ్యారు. ఏడాది తిరగకుండానే ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలు వచ్చేశాయి. హరిప్రసాద్‌కి యం.వి.పిలో ఉన్న స్టేట్ బ్యాంక్ బ్రాంచిలో వస్తే, భాస్కర్‌కి విజయనగరంలో వచ్చింది.

ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలు వచ్చినందుకు సంబరపడినా చెరోచోటా తమకు ఉద్యోగాలు వచ్చినందుకు ఇద్దరూ బాధపడ్డారు.

ఇరవై ఏళ్ళకే ఇద్దరూ ఉద్యోగస్తులయినందుకు రెండు కుటుంబాల్లోనూ పండగ వాతావరణం నెలకొంది.

రామచంద్రకి మాత్రం తమ్ముడు ఇంకా చదువుకుంటే బాగుండేది అనే చిన్న వెలితి అలాగే మిగిలిపోయింది.

అది గమనించిన భాస్కర్ ''నేను డిగ్రీతోనే చదువు సరిపెట్టేశానని బాధపడకన్నయ్యా. ప్రైవేటుగా నైనా యంకాం చేస్తాను. ఆ పైన డిపార్టుమెంటు టెస్టులు రాసి నువ్వు కోరుకున్నట్లే మంచి పొజిషన్‌లోకి చేరుకుంటాను'' అన్నాడు హామీ ఇస్తున్నట్లుగా.

''ఇంకేం బాచీ హామీ ఇచ్చాడుగా. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి. తను అనుకున్నది సాధించి తీరతాడు'' అంది జానకి నవ్వేస్తూ.

రామచంద్ర కూడా తేలికపడిన మనసుతో నవ్వుతూ భుజం తట్టాడు.

భాస్కర్ మొదటి నెల జీతం అందుకుని అందరికీ బట్టలు కొన్నాడు. జానకికి కొన్న పట్టుచీర చేతిలో పెట్టి కాళ్ళకు నమస్కారం చేశాడు.

''ఇదేమిటి బాచీ లే...లే'' అంది జానకి కంగారుగా వెనక్కి నడుస్తూ.

''నా దృష్టిలో అమ్మవూ, అక్కవూ, వదినవూ అన్నీ నీవే, అంతేకాదు నా జీవితానికో మంచి గైడ్‌వి కూడా నువ్వే'' అన్నాడు ఆరాధనగా చూస్తూ.

''మాటలు బాగా నేర్చావు. నువ్విలా మాట్లాడుతూ ఉంటే హఠాత్తుగా పెద్దవాడివి అయిపోయావా అనిపిస్తోంది నాకు'' అంది జానకి నవ్వుతూ.

''ఎంత పెద్దవాడినయినా సరే, నీ చేతి ముద్ద తినే పసివాడినే వదినా నేను'' అన్నాడు భాస్కర్ హాయిగా నవ్వేస్తూ.

శంకర్రావు, రామచంద్ర వాళ్ళిద్దరి వైపూ వాత్సల్యంగా చూశారు.

అదే సమయంలో హరిప్రసాద్ కూడా అక్కా బావలకు, మేనమామకు బట్టలు తీసుకుని వచ్చాడు.

"అరే ఏంటోయ్ ఇదంతా మీరిద్దరూ కూడబలుక్కుని చేశారా ఏమిటి?" అన్నాడు రామచంద్ర హరిప్రసాద్ భుజం తడుతూ.

"అదేంలేదు బావగారూ అమ్మానాన్నల తర్వాత నా దృష్టిలో మీరే పూజ్యులు" అంటూ వంగి నమస్కారం చేశాడు ముగ్గురికీ.

"బావుంది. ఇద్దరూ ఇద్దరే" అంటూ శంకర్రావు హరిప్రసాద్‌ను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

హరిప్రసాద్, భాస్కర్‌లు ఇద్దరూ ఒకచోట ఉద్యోగాలు చేయకపోయినా వాళ్ళ స్నేహానికి ఎలాంటి అంతరాయం కలగలేదు. శెలవు వస్తే చాలు, ఇద్దరూ చెట్టపట్టాలు వేసుకుని విశాఖపట్నం మొత్తాన్ని చుట్టి వచ్చేవారు. తిండీ తిప్పలు మరిచి.

చూస్తూండగానే సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. అనుకున్నట్లుగానే భాస్కర్ ఎం.కాం పాసయి రామచంద్రకి ఆనందాన్ని కలిగించాడు. అతడితోపాటే హరిప్రసాద్ కూడా ఎం.కాం పరీక్ష రాశాడు. ఏ పని చేసినా కలిసి చేయడం వాళ్ళిద్దరికీ అలవాటు. ఆ అలవాటునే కొనసాగిస్తున్నారు ఇద్దరూ.

"రామం ఈ ఏడాది తమ్ముడి పెళ్ళి చేసేద్దాం రా ఏమంటావు?" అన్నాడు శంకర్రావు.

"అప్పుడే వాడికి పెళ్ళేమిటి నాన్నా. కనీసం పాతికేళ్ళయినా రానీయండి. ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లలు కూడా ఈ వయసులో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోవడంలేదు" అన్నాడు రామచంద్ర.

"అవుననుకో. వాడికి ఉద్యోగం వచ్చి మూడేళ్ళు కావస్తోంది. రోజూ విజయనగరానికీ ఇక్కడికీ అప్ అండ్ డౌన్ చేసి చాలా స్ట్రెయిన్ అవుతున్నాడు. పెళ్ళి చేసేస్తే వాడికా బాధ తప్పడమే కాదు మన బాధ్యత కూడా తీరిపోతుంది" అన్నాడు శంకర్రావు.

"సరే చూద్దాం లెండి నాన్నా" అన్నాడు రామచంద్ర.

కొడుకు పచ్చజెండా ఊపడంతో తెలిసినవాళ్ళందరికీ చెప్పాడు శంకర్రావు, భాస్కర్‌కి తగిన సంబంధాలు ఉంటే చెప్పమని.

తండ్రి ఆలోచనను తెలుసుకున్న భాస్కర్ ఒక చల్లని సాయం సంధ్యవేళ జానకి మేడమీద సన్నజాజులు కోసుకుంటుండగా సాయానికన్నట్లుగా వెళ్ళాడక్కడికి.

ఓ రెండు సన్నజాజి మొగ్గలు కోసి జానకి పట్టుకున్న గిన్నెలో వేశాడు.

అలా భాస్కర్ తన వెనక తచ్చాడుతుంటే, ఏదో టెండర్ పెట్టడానికే వచ్చాడని గ్రహించేసింది జానకి.

"ఏమిటి బాచీ, ఏమిటి సంగతి? తమరిలా దయచేశారు?" అంది నవ్వుతూ.

"సంగతేముంటుంది? అసలే ఇంటిపనులతో అలసిపోతున్నావు కదా. ఏదో కొంచెం సాయం చేద్దామని వస్తే" అంటూ మరో నాలుగు మొగ్గలు తుంచి జానకి చేతిలో ఉన్న గిన్నెలో వేశాడు.

మొగ్గలు కోయడం ఆపి డాబా పిట్టగోడను ఆనుకుని కూర్చుంటూ "నాన్చకుండా పాయింటుకురా. ఏమిటి సంగతి?" అంది జానకి సీరియస్‌గా అతడివంక చూస్తూ.

"ఏంలేదంటే వినవేం. అవునూ రవిగాడు కనబడడంలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?" అన్నాడు భాస్కర్ .

"రవి ఆడుకునేందుకు వెళ్ళాడని నీకు కూడా తెలుసుగానీ విషయానికి రా" అంది జానకి లేని విసుగు నటిస్తూ.

"అబ్బా, ఎందుకమ్మా అంత విసుగు? ఏదో ఇన్నాళ్ళూ ఇంట్లో పనులు చేసుకుంటూ అలిసిపోయావుకదా. నీకు తోడుగా ఎవరైనా వస్తే బాగుంటుందని నా ఆలోచన. అంత విసుగ్గా చూడకు తల్లీ చెప్పేస్తాను నాన్నగారు అందరితోనూ నాకు సంబంధాలు చూడమని

చెప్తున్నారు కదా. నాకవేవీ వద్దు. నా దృష్టిలో ఒక అమ్మాయి ఉంది. మీ అందరికీ ఇష్టమయితే" అంటూ సగంలో ఆపేశాడు భాస్కర్ సిగ్గుపడుతున్నట్లుగా. అప్పటికే అతని ముఖం ఎర్రగా కందిపోయింది.

అలాంటిదేదో ఉంటుందని ముందే ఊహించిన జానకి, అదేం వ్యక్తం చేయకుండా, "ఏమిటేమీటీ, మా పాలబుగ్గల పసివాడు. అప్పుడే ప్రేమలో పడిపోయాడా?" అంటూ భాస్కర్ బుగ్గల రెండూ పట్టుకుని ఊపేసింది.

"అంత సీనేం లేదులేమ్మా. మొన్న అనుకోకుండా మా కొలీగ్ మాధవరావు వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. అక్కడ అతడి చెల్లెల్ని చూశాను. పేరు కమలట. చూడ్డానికి చాలా బాగుంది" అంటూ మాటలాపేసి సిగ్గుగా నవ్వాడు.

"అయితే లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్ అన్నమాట" అంది జానకి ఆటపట్టిస్తున్నట్లుగా.

"పోన్లే అలాగే అనుకో. ఏదో వదినవు కదా, సాయం చేస్తావని నీకు చెపితే ఇలా ఎగతాళి చేస్తున్నావు కదూ" అన్నాడు భాస్కర్ నిష్ఠూరంగా.

"ఏయ్ పిచ్చీ, ఊరికే ఉడుక్కుంటున్నావే. ఏదో సరదాగా అంటేను. సరేలే మీ అన్నయ్యతో చెప్తాలే, టెన్షన్ పడకు. ఇంతకీ అమ్మాయి వాళ్ళ వివరాలు ఏమిటి? ఎంతవరకూ చదువుకుంది?" అనడిగింది జానకి ఆసక్తిగా.

"నేను అవేవీ తెలుసుకోలేదు వదినా. చూడగానే తను చాలా నచ్చింది నాకు అయితే ఈ సంగతి నా ఫ్రెండ్ మాధవరావుకి కూడా చెప్పలేదు నేను ముందు మీ అందరి అంగీకారం తీసుకోవాలనేది నా ఉద్దేశ్యం" అన్నాడు భాస్కర్.

అతడి ఆలోచనా విధానం చూసి ఎంతో ముచ్చటపడింది జానకి. "సరేణ ఇంటి అడ్రసు చెప్పు మిగతావి నేను చూస్తాను" అంది.

"అలా అన్నావు బావుంది" అంటూ హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ డాబామెట్లు దిగి కిందికి మిగతావి నేను చూస్తాను" అంది.

"అలా అన్నావు బావుంది" అంటూ హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ డాబామెట్లు దిగి కిందకి వెళ్ళిపోయాడు భాస్కర్.

అతడు వెళ్ళినవైపే మురిపెంగా చూస్తూండిపోయింది జానకి కొన్ని క్షణాలు.

ఆ రాత్రి తాను విన్న సమాచారం భర్తకీ, మామగారికీ తెలియజేసింది జానకి.

"అయితే మన బాచీ పెద్దవాడయిపోయినట్లే జానకీ. తనంత తాను పిల్లని వెతుక్కుని మనకు సంబంధాలు చూసే శ్రమ తగ్గించాడు" అన్నాడు రామచంద్ర.

"గట్టిగా అనకు. వింటే చాలా ఫీలయిపోతాడు. మెల్లగా మాట్లాడి ఆ మాధవరావు వివరాలు కనుక్కోముందు" అంది జానకి.

"అవును రామం, వివరాలు కనుక్కుని ఒకసారి మావయ్యను తీసుకుని అక్కడికి వెళ్ళిరా! అన్నాడు శంకర్రావు.

అనుకున్నట్లే ఆదిశేషు, రామచంద్ర వివరాలు తెలుసుకుని విజయనగరం వెళ్ళొచ్చారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments